

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/304/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114209313
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114209313.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: A. H., s.r.o., J.: XX XXX XXX A., T. 1, právne zastúpeného ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA DVORECKÝ & BOHUNICKÝ s.r.o., so sídlom Lermontovova 18, Bratislava proti žalovanej: P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č.XX, o zaplatenie 592,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu prešov č.k. 12C/175/2014-24 zo dňa 11.06.2015 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 592,36 eur s príslušenstvom a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo skutkového zistenia, že medzi žalobcom ešte pod obchodným menom A. T., s.r.o. a žalovanou bola uzavretá nájomná zmluva s následnou kúpou prenajatej veci č. XXXXXXXX dňa 01.07.2009. Predmetom zmluvy bol tovar, za ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť celkovú sumu 17.804 Sk, pričom táto cena mala byť splatená prvou mimoriadnou splátkou vo výške 110 eur, zostávajúca čiastka 389 eur a finančné navýšenie 35,56 eur, spolu v sume 592,36 eur, ako zostávajúca cena 382,36 eur mala byť splatená v 12 mesačných splátkach po 40,20 eur s konečnou splatnosťou 04.07.2010. Súčasťou zmluvy bol aj formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorého bol uvedený ako veriteľ žalobca, zároveň aj ako vlastník tovaru alebo služby a predávajúci, u ktorého je možné uplatniť reklamáciu a sťažnosť. Náklady na spotrebiteľský úver boli uvedené 93,36 eur a RPMN 50,11 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 45,48 %, pričom neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli zmluvné podmienky a záručný list. Žalovaná tovar prevzala, od zmluvy neodstúpila, pričom o možnosti odstúpenia od zmluvy bola riadne poučená. V časti II. bod 8 obchodných podmienok bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 0,05 % za každý deň omeškania, ktorej zaplatenia sa žalobca v predmetnom konaní domáhal. Súd prvého stupňa citoval ustanovenia § 37 ods. 1, § 41, § 588, § 663 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Konštatoval, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže ide o štandardnú formulárovú zmluvu uzavretú medzi žalobcom ako veriteľom a dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľom. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z.. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nezrozumiteľná, keďže nie je možné posúdiť, či žalovaná splatila hodnotu veci formou nájmu alebo si zobrala na zaplatenie kúpnej ceny 499 eur spotrebiteľský úver. Hodnota nájmu pritom má byť 592,36 eur. V časti zmluvy označenej ako nájomná zmluva je uvedená cena tovaru 499 eur, sumu 110 eur zaplatila žalovaná pri podpise zmluvy a zostávajúca čiastka je 389 eur. S finančným navýšením je to ale 592,36 eur. Mal za to, že suma 110 eur nemôže predstavovať splátku nájomného, keďže táto bola zaplatená pri podpise zmluvy, takže takouto formou zrejme žalovaná zaplatila časť kúpnej ceny. Mal za to, že žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v rozpore s dohodnutou kúpnu cenou 499 eur. Spotrebiteľský úver sa však mal

splácať v 12 splátkach po 40,20 eur, čo predstavuje sumu 482,40 eur, čo však nezodpovedá výške poskytnutého úveru. Nevidel dôvod na to, aby si žalovaná brala úver vo vyššej sume ako bola kúpna cena, navyše keď z kúpnej ceny ešte zaplatila v deň uzavretia zmluvy 110 eur. Za pravdepodobné považoval to, že žalovanej finančné prostriedky v hodnote 592,36 eur neboli reálne poskytnuté. Za nezrozumiteľné považoval aj to, či žalovaná mala splácať splátky na nájomnom alebo za poskytnutý úver. Obsah zmluvy považoval za nezrozumiteľný a že tento právny úkon - nájomná zmluva nebol urobený vážne, preto ho považoval za neplatný podľa § 37 Občianskeho zákonníka. V dôsledku neplatnosti zmluvy tak nastupuje inštitút bezdôvodného obohatenia, teda každý z účastníkov zmluvy je povinný vrátiť druhému to, čo podľa nej dostal. Súd prvého stupňa považoval žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú. Konštatoval, že žalovaná sa nestala vlastníkom tovaru, ktorý bol predmetom zmluvy a aj keby bola zmluva platná, tak žalovaná neplatila riadne splátky. Nebolo tiež preukázané, že by žalovaná obdržala peňažné plnenie od žalobcu titulom úveru. Do úvahy teda prichádza iba možnosť odovzdať žalobcovi tovar oproti vráteniu zaplatenej sumy. Mal za to, že žaloba nebola dôvodná ani v časti zmluvnej pokuty, keďže základom úspechu takéhoto nároku je písomná zmluva, čo v danom prípade absentuje. Z uvedených dôvodov žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, keďže žiadne trovy jej nevznikli.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie žalobca. Poukázal na ustanovenie § 1 ods. 2, § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z., ako aj na ustanovenie § 35 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že je nesporné, že predmetom zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovanou bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru žalovanej na účely financovania ceny tovaru, ktorý si žalovaná objednala. Išlo teda o spotrebiteľský úver poskytnutý vo forme odloženej platby. Namietal, že súd vec nesprávne právne posúdil, keď predmetnú zmluvu posúdil ako nezrozumiteľný právny úkon len kvôli jej označeniu, pričom nevzal do úvahy to, že danou zmluvou chceli účastníci previesť vlastnícke právo k tovaru na základe poskytnutej finančnej pomoci (spotrebiteľského úveru). Mal za to, že z obsahu zaškrtnutých a vyplnených polí zmluvy je nepochybné, že žalobca a žalovaná uzatvorili Nájomnú zmluvu s následnou kúpou prenajatej veci, teda ide o zmluvný vzťah, kedy vlastnícke právo prechádza na druhú zmluvnú stranu po riadnom a včasnom uhradení všetkých dohodnutých splátok. Za nesporné považoval to, že úhrada celkovej ceny tovaru sa mala realizovať prostredníctvom finančnej pomoci spotrebiteľovi vo forme odloženej platby, teda splátok, čo spĺňa náležitosti spotrebiteľského úveru podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Považoval preto za preukázané, že podľa obsahu prejavu vôle zmluvných strán došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde žalobca poskytol na účely financovania ceny tovaru viazaný spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby. Súčasne žalobca a žalovaná uzatvorili zmluvný vzťah, ktorého predmetom bolo odplatné poskytnutie predmetu tovaru za cenu 499 eur, pričom na tento zmluvný vzťah bola dojednaná výhrada vlastníckeho práva v zmysle § 601 Občianskeho zákonníka. Znamená to, že účastníci uzatvorili dve zmluvy, predmetom ktorých bol po 1. odplatný prevod vlastníckeho práva k tovaru a po 2. poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru na účely financovania odplaty uvedenej v bode 1. Tento právny vzťah bol uzavretý v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. K posúdeniu konečnej sumy, ktorú mala žalovaná zaplatiť, žalobca rozpísal záväzok žalovanej na mesačné splátky vrátane dohodnutého úroku vo výške 24 % ročne. Vzhľadom na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje, aby spotrebiteľ zaplatil okrem poskytnutých finančných prostriedkov (499 eur) aj všetky náklady vrátane úroku (93,36 eur), tak celková suma, ktorú mala žalovaná zaplatiť je zhodne so znením zmluvy 592,36 eur. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvého stupňa, že žalovaná nemala dôvod vziať si spotrebiteľský úver vo vyššej sume ako bola kúpna cena tovaru, avšak zároveň zdôraznil, že spotrebiteľský úver na túto sumu bol žalovanej aj skutočne poskytnutý a ostatná časť pohľadávky predstavuje náklady spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré je žalovaná povinná uhradiť v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Opakovane zdôraznil, že spotrebiteľský úver bol poskytnutý vo forme odloženej platby, t.j. poskytovateľ spotrebiteľského úveru neposkytol finančné prostriedky v hotovosti, ale len odložil platbu, teda dohodol splatnosť ceny tovaru na neskorší termín. Žalobca mal za to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, preto navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvého stupňa v konštatovaní, že zmluva uzavretá medzi žalobcom (jeho právnym predchodcom) a žalovanou je zmluvou spotrebiteľskou a ako taká podlieha súdnej kontrole z pohľadu prijateľnosti, resp. neprijateľnosti zmluvných podmienok. Pochybenie súdu prvého stupňa však videl odvolací súd vo vyhodnotení predmetnej zmluvy ako neplatnej pre jej nezrozumiteľnosť a absenciu vôle. Z obsahu zmluvy jednoznačne vyplýva, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., v zmysle ktorého zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovania zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok. Je potrebné stotožniť sa aj s odvolacou námietkou žalobcu, že financovania kúpy konkrétneho tovaru môže byť realizované aj vo forme odloženej platby (§ 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Zb. zákonov), pričom odklad platieb bol dohodnutý v jej nadväznosti na ustanovenie § 601 Občianskeho zákonníka, teda s výhradou vlastníctva. Odklad platieb navyše žalobca ošetril nájomnou zmluvou s následnou kúpou prenajatej veci, ktorý úkon sa javí nadbytočným, avšak z pohľadu jeho obsahu nie neplatným. Zmluva o kúpe prenajatej veci je zakotvená v ustanovení § 489 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, pričom predmetný vzťah je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, preto sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktorý daný záväzkový vzťah neupravuje. Pre posúdenie platnosti zmluvy však je postačujúce posúdiť obsah zmluvy podľa § 15 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. ako bolo uvedené vyššie.

Odvolací súd pre nedostatočné skutkové zistenia a pre nesprávne právne posúdenie preto rozsudok súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní posúdiť prijateľnosť zmluvných podmienok, ako aj z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu žalovaného nároku (§ 5b zákona č. 250/2007 Zb. zákonov o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch), vzhľadom na stanovenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.